

Johannes 9 – Samenvatting (Betacursus 09 - © 2005-2008 Deltacursus)

Het verband tussen zonde en lijden (9:1-3). De bijbel geeft drie redenen voor de oorzaak van het lijden: • De zondeval van Adam. Adam was de vertegenwoordiger van het gehele menselijk geslacht en toen hij in zonde viel, viel het gehele menselijke geslacht in zonde (Romeinen 5:12-21). Alle mensen worden met een zondige aard geboren (Job 14:4; Psalm 51:7) en zijn van nature schuldig voor God (Romeinen 3:19-20). • De zonden van ouders (Exodus 20:5). • De zonde van de persoon zelf (Ezechiël 18:4). Het is duidelijk dat de eerste oorzaak ten grondslag ligt aan de twee volgende oorzaken en dus kan niemand ooit God van onrecht beschuldigen (Romeinen 3:19-20). De Joden overdreven de belangrijkheid van de laatste twee oorzaken van het lijden. Zij traceerden elk bijzonder lijden (ziekte of handicap) naar een of ander specifieke zonde (Job 4:7; 8:20; 11:6; 22:5-10; Lucas 13:1-5). De rabbijnen leerden dat ongeboren kinderen al kunnen zondigen. Volgens overlevering beweerden zij dat Esau al in de buik van Rebekka probeerde om Jakob te vermoorden (Genesis 25:22-26; vgl. Psalm 58:4). Jezus zocht niet de oorzaak van de zonde, maar richtte de aandacht op het doel van het lijden (9:3). Alles gebeurt om God te verheerlijken (vgl. Romeinen 8:28; 11:36)! Het wonderwerk op fysiek vlak duidt op het wonderwerk op het geestelijk vlak.

Drie mogelijke reacties op moeilijkheden, tegenstand of lijden (9:4-5). Afreageren. Je kunt je irritatie afreageren door stenen op te rapen en de vermoedelijke oorzaak van je problemen te stenigen (8:59). Dat deden de Joodse godsdienstige leiders. En dat doen terroristen. Filosoferen. Je kunt je nieuwsgierigheid bevredigen door (theologische en filosofische) vragen te stellen en te blijven discussiëren totdat je hopelijk antwoorden daarop vindt (9:2). Dat deden de discipelen. Zij vroegen, “Waarom is dit gebeurd? Hoe kunnen zulke dingen gebeuren?” Helpen. Je kunt de persoon die lijdt liefhebben en helpen (9:6-7). Dat deed Jezus Christus. Hij vroeg zichzelf af, “Wat kan ik doen?” *Voor hem was elk probleem een uitdaging en een gelegenheid om Gods werk te doen* (vgl. Marcus 2:1-6).

De toets van gehoorzaamheid (9:6-7). Spuug en modder hadden geen symbolische betekenis. Het bevel om zich met het water van Siloam te wassen was een toets om zijn gehoorzaamheid op de proef te stellen (vgl. 2 Koningen 5:10). Gehoorzaamheid zou niet alleen tot zijn lichamelijke genezing leiden maar ook tot zijn geestelijke genezing (9:35-38).

De Joden en de Joodse godsdienstige leiders ondervroegen de blindgeboren man (9:8-15). De burenen en bekenden ondervroegen de man (9:8-12). De Farizeeën waren een formele delegatie om de man formeel te onderzoeken (9:13-17). Jezus had de blindgeboren man op de sabbat genezen (9:14). Omdat de blindgeboren man Jezus Christus openlijk beledigde als ‘een profeet’ (9:17), als een ‘unieke wonderwerker’ (9:32) en als ‘iemand die van God kwam’ (9:33), beschouwden de Farizeeën hem als een kandidaat voor verbanning uit de Joodse synagoge! De Farizeeën konden hun ongerijmdheid op theologisch vlak niet oplossen (9:16). Sommige Farizeeën redeneerden als volgt: 1) Alle mensen die van God komen, houden de sabbat. 2) Jezus houdt zich niet aan de sabbat. Conclusie: Jezus komt niet van God. Hun 1e argument is fout omdat het niet ging om de sabbat zoals de bijbel leert, maar over de 39 sabbatswetten van de Farizeeën waarover de bijbel helemaal niets zegt! Andere Farizeeën redeneerden als volgt: 1) Alleen mensen die van God komen (die geen zondaren zijn) kunnen een wonderteken verrichten. 2) Jezus heeft een wonderteken verricht (de ogen van de blindgeborene geopend). Conclusie: Jezus komt van God (hij is geen zondaar). Ook hun 1e argument was fout, want Matteüs 7:22 leert dat ook ongelovigen wondertekenen kunnen verrichten. Jezus en de blindgeboren man gaven de juiste beredenering en het juiste antwoord (9:18): 1) Alleen een profeet, die een wonderteken verricht om daardoor Gods werk zichtbaar te maken, komt van God. 2) Met dat doel voor ogen heeft Jezus een wonderteken verricht (de ogen van de blindgeborene geopend, 9:3). Conclusie: Jezus komt van God (is geen zondaar)!

De Farizeeën ondervroegen de ouders (9:18-23). De Farizeeën sloegen geen acht op de feiten (9:18-21). Letterlijke vertaling: De Joden geloofden niet dat hij die blind was, kon zien totdat zij de ouders van hem die zijn gezicht ontving, geroepen hadden (9:18) De ‘Joden’ zijn hier de Joodse godsdienstige leiders, vooral de Farizeeën. Betekent het woord ‘totdat’ dat de Farizeeën later wel geloofden dat deze blindgeboren man ziende geworden was? De Farizeeën probeerden de conclusie te vernietigen door het 2e argument (*Jezus heeft de blindgeborene doen zien*) als onwaar te bewijzen. Zij geloofden niet dat de man als blinde geboren werd. Toen zij de ouders ontboden hadden om dat te onderzoeken, werd ook dat argument teniet gedaan doordat zijn ouders bevestigden dat hij hun zoon was en dat hij als een blinde geboren was. De Farizeeën werden hierdoor gedwongen de voor hen gevreesde eerste stap te zetten en te erkennen dat hier een wonderwerk plaatsgevonden had (een blindgeboren man werd ziende)! *Maar de Farizeeën geloofden niet wat zij niet wilden geloven!* Zij geloofden niet dat Jezus het wonderwerk gedaan had, maar wel de Joodse God. De Farizeeën gebruikten intimidatie (9:22-23). ‘De vrees voor de Joodse godsdienstige leiders’ blijkt telkens uit het Johannes evangelie (3:2; 7:13; 9:22). De Joodse godsdienstige leiders hadden in een vergadering van de Joodse Raad besloten dat iedere discipel van Jezus, die Jezus als Messias (Christus) beledigde, uit de synagoge gebannen zou worden (16:2; vgl. Lucas 6:22). Dat betekent gelijktijdig buitengesloten worden buiten het sociale en economische leven van Israël! Maar de ouders zeiden dat ze de blindgeborene man zelf moesten vragen. De machtige Joodse godsdienstige leiders konden geen informatie uit de ouders persen!

De Farizeeën ondervroegen de blindgeboren man een tweede maal (9:24-25). De redenering van de Farizeeën (9:24): 1) Alleen mensen die van God komen, kunnen ogen van blinden openen. 2) Deze man (Jezus) is niet van God (Hij is immers een zondaar). Conclusie: Jezus kon niet de ogen van de blinde hebben geopend (iemand

anders heeft dat gedaan). Volgens de Farizeeën was het ‘de Joodse God’ (God zoals de Joden ‘God’ beleden) en niet de God van de bijbel die zich in Jezus openbaarde, die dit wonderwerk verricht had. De Farizeeën wilden dat de man aan de Joodse ‘God’ eer moest geven en niet aan Jezus Christus! Met minachting zeiden ze: “Geef die man (die vent, Jezus) geen eer, want wij weten dat hij een zondaar is!” Volgens de Farizeeën kon een zondaar geen wonderwerk verrichten (vgl. 9:16). Het antwoord van de man (9:25). Het ‘wij weten’ van de Farizeeën (9:24) *berust alleen op hun opinie!* Maar het ‘ik weet niet’ (of hij een zondaar is) en het ‘ik weet wel’ (dat ik blind was en nu kan zien, 9:25) *berust op feiten!* Hij wist uit persoonlijke ervaring dat hij blind was en hij wist uit persoonlijke ervaring dat hij nu kon zien! *Feiten laten zich niet gemakkelijk wegredeneren!*

De Farizeeën blokkeerden de conclusie (9:26-27). De tegenwerking van de Farizeeën (9:26). Toen de Farizeeën niet langer konden ontkennen dat Jezus het wonderwerk verricht had, maar bleven weigeren dat te erkennen, deden zij wat de meeste hoogmoedige verliezers doen: de vooruitgang van het gesprek blokkeren, treuzelen, tegenwerken en tot vervelens toe vragen blijven herhalen. De tegenwerping van de man (9:27). De onbeduidende blinde bedelaar wees de belangrijke en hooggeachte godsdienstige leiders openlijk terecht dat ze niet luisterden! Hij hekelde de godsdienstige leiders met ironie, “Wat wilt u nog meer horen? Wilt u soms een leerling (discipel) van hem worden?”

De Farizeeën spraken met minachting over Jezus (9:28-33). De minachtende uitspraak van de Farizeeën (9:28-29). De trotse Farizeeën weigerden zelfs de naam van Jezus te noemen. Ze bleven hem met minachting ‘die man’ (die vent) noemen. Zij beschouwden ‘een discipel van Jezus zijn’ als de grootste belediging. Met zelftevreden arrogantie noemden zij zichzelf ‘discipelen van Mozes’, maar beseften niet dat Mozes hen zou veroordelen (5:45-46)! Zij zeiden dat zij wisten dat Mozes op gezag van God gesproken had, maar dat zij niet wisten waar Jezus zijn gezag vandaan haalde.

De man versloeg de Farizeeën met hun eigen manier van redeneren (9:30-33; vgl. 2 Korintiërs 10:3-5). 1) Alleen mensen die van God komen (die godvrezend zijn en Gods wil doen) worden door God verhoord (9:31; vgl. Psalm 66:18; Spreuken 1:24-33) zodat zij een wonderteken kunnen doen (10:37-38; 20:30-31). 2) Deze man (Jezus) werd door God verhoord zodat hij de ogen van iemand die blindgeboren werd opende. Zo iets was nog nooit eerder gehoord (9:32). Conclusie: Deze man (Jezus) komt van God. Anders zou hij niets kunnen doen (9:33)! De blindgeboren man zegt niet meer, “*Ik weet niet* of hij (Jezus) een zondaar is” (9:25), maar “*Ik weet zeker* dat hij geen zondaar is, want God verhoort zijn gebed in de hoogste maat!”

De Farizeeën vielen karakter aan en verbanden mensen die het oneens met hen waren (9:34). Toen de Farizeeën geen argument meer tegen Jezus kon verzinnen, richtten zij hun aanval op de man die blindgeboren was. Ze weigerden verder te spreken over het wonderwerk of over Jezus die het wonderwerk verricht had. En ze leidden de aandacht van de omstanders af naar *een theologisch argument* waarom de man blind geboren werd. Ze scholden de man uit voor een vreselijke zondaar en zeiden dat hij blindgeboren was als Gods straf voor een of andere grove zonde die hij al vóór zijn geboorte gedaan zou hebben (vgl. 9:1-3). De Farizeeën haatten het om een discussie te verliezen. Het was nog veel erger nu een waardeloze bedelaar zulke waardige mensen zoals zij de les las. Zij wierpen hem niet alleen buiten het lokaal waar de Farizeeën zaten, maar ook buiten de synagoge en buiten de Joodse gemeenschap (9:22)! Wanneer de godsdienstige leiders van de Joden hun gelijk niet kregen, straffen zij de bevolking met de wreedste godsdienstige, sociale en economische maatregelen. Hetzelfde gebeurt vandaag de dag met andere godsdiensten en in andere landen (vgl. Openbaring 13:15-17).

Jezus genas de ziel van de blindgeboren man (9:35-38). Lichamelijke en geestelijke genezing. Jezus kwam voor de totale genezing – de verlossing van het lichaam en van de ziel (vgl. 5:14). ‘Geloven’ betekent geloven in Jezus en zijn verlossingswerk en jezelf helemaal (met lichaam en ziel) aan hem toevertrouwen voor nu en voor de toekomst. Onuitwisbaar geloof in Jezus. Jezus zei dat degene die de man voor zich ‘zag’ staan en wiens beeld onuitwisbaar voor zijn ogen zou blijven staan (voltooid tegenwoordige tijd) de Messias was. De man die blindgeboren was, had *volhardend geloof* (tegenwoordige tijd) en knielde in aanbidding (vgl. 4:20-24) voor Jezus neer.

Jezus oordeelt mensen die weten dat zij niet zien en mensen die menen dat zij kunnen zien (9:39-41). Het woord ‘oordeel’ betekent hier ‘een uitspraak of beslissing van een rechter’ en bestaat uit *het scheiden* van mensen die geloven en zij die niet geloven. Niemand in deze wereld die met Jezus Christus in aanraking komt, kan neutraal blijven (1:11-12; Lucas 2:34), iedereen moet kiezen. En wie niet wil kiezen, heeft al gekozen (vgl. Matteüs 10:33). Het oordeel over blinden. Jezus Christus was gekomen om mensen te roepen die heel goed van zichzelf wisten dat zij zondaren (geestelijk en moreel blind) waren. Hij roept hen op zich te bekeren (hun denken over God en zichzelf te veranderen en hun leven te veranderen, Marcus 1:15; Lucas 5:31-32). Zij worden geestelijk ziende mensen (zij worden verlost). Het oordeel over ziende mensen. Jezus Christus was niet gekomen om mensen te roepen die meenden dat zij ‘rechtvaardig’ waren, die meenden dat zij altijd ziende mensen waren, dat zij altijd ‘weten’ (9:24,29). Zij worden met geestelijke blindheid geslagen (zij gaan verloren). Het ging niet om *letterlijk* zien (9:40). Het oordeelsprincipe (9:41). Als mensen hun geestelijke en morele blindheid, onkunde, onheiligheid en onrechtvaardigheid zouden beseffen en zouden verlangen naar Gods verlossing, zou er geen juridische uitspraak uit de mond van Jezus tegen hen geveld worden. Maar omdat mensen menen dat zij ‘zien’ en dus menen de genezing van Jezus Christus niet nodig te hebben, blijven zij schuldig tegenover God staan. Zij blijven geestelijk en moreel blind, d.w.z. ze blijven voortleven in de ellende dat de zonde met zich meebrengt.